

DUCHOVNÍ ZTRÁTA PAMĚTI

Nyní věřím, nyní věřím,
všechno je možné, nyní věřím,
Nyní věřím, nyní věřím,
všechno je možné, nyní věřím,

2 Zůstaňme nyní na chvíli stát kvůli Slovu Páně. Otevřeme Amose, proroka Amose, 3. kapitolu a budeme číst od 1. verše.

3 Chtěl bych požádat sestru Juanitu a Annu Jean a sestru Moore o ten líbezný nápěv písní. To ve mně vyvolalo vzpomínku, když jsem tak seděl a naslouchal. Myslel jsem na to, jak byly s námi, zpívaje během kampaně, bratr Jack a já jsme hovořili a tato děvčata byla tehdy malá a mrňavá, snad kolem šestnácti nebo tak nějak, děvčata. Nu, myslím si, že sestra Anna Jean má nyní pět dětí a sestra Juanita má—má . . . je matkou dvou dětí. A my jsme už opravdu blíže k západu slunce, ženy, než jsme byli tehdy, je to rozdíl asi šestnácti let. Nebude už dlouho trvat a budeme přecházet na druhou stranu, bude to nádherný čas.

4 Nyní u Amose, 3. kapitola, čtème.

Slyšte slovo to, kteréž mluví HOSPODIN proti vám, synové Izraelští, proti vši té rodině, kterou jsem vvedl . . . z Egyptské, řka:

Toliko vás samy poznal jsem ze všeliké rodiny země, protož trestati vás budu ze všech . . . špatností vašich.

Zdaliž půjdou dva spolu, leč by se snesli?

Zdaliž zařve lev v lese, když by nevzal žádné loupeže? Vydá-liž lvíček hlas svůj z peleše své, kdyby on lapiti neměl?

Padne-liž ptáče do osidla na zem, když by žádné léčky nebylo? Bude-liž zdviženo osidlo z země, když by v něm nic newázlo?

Zdaliž když se v čas zlý troubí tou troubou v městě, lid s strachem se nezbíhá? Zdaž když se má státi v městě co zlého, HOSPODIN toho známým nečiní?

Nečinít' zajisté Panovník . . . ničeho, leč by zjevoval své tajemství služebníkům svým prorokům.

Lev řval, kdož by se nebál? Panovník . . . velel, kdož by neprorokoval?

Skloňme naše hlavy.

5 Pane Ježíši, nechť toto, Tvoje Slovo, Pane, dej abychom měli obecenství kolem tohoto dílu. Modlíme se, Pane, abys nám dal námět pro tento text, abychom mohli odsud načerpat a přinést Tobě čest. Žehnej nás, zatímco očekáváme, Pane, dne večer,

na Tvé Slovo. Uzdrav nemocné a postižené. Zachraň ztracené. Dej sílu slabým, Pane, a slábnoucím, duchovně i tělesně. A dej nám veliké vylití Tvé Přítomnosti, neboť o to žádáme ve jménu Ježíše. Amen.

⁶ Z tohoto místa bych si přál vzít svůj námět pro dnešní večer: *Duchovní ztráta paměti.*

⁷ Nezapomeňte, zítra se koná modlitba za nemocné, zítra. Očekáváme, že Pán učiní nesmírně velké věci, zítra ve dvě hodiny, kde... kdy započneme naše bohoslužby. Chlapec zde bude rozdávat modlitební lístky. A bude modleno za všechny, kteří mají potřeby, za něž by se chtěli modlit. Očekáváme nádherný čas, zítra, v Pánu.

⁸ A teď vy lidé zde, kteří jste návštěvou z jiného města. Pamatujte si, zde jsou nádherné církve plného evangelia, v celém městě. Jste zváni do každé jedné z nich.

⁹ Přišel jsem k jednomu ze spolupracujících pastorů, tam venku, právě když přišel, k bratru Jacksonovi, který byl původně z metodistické církve, tam dole ve městě nebo v tom dalším.

¹⁰ A jak mnozí jsou zde přítomni, kteří jsou spojeni s naší modlitebnou, chtěl bych vidět vaše ruce, všude. Ale, jistě—jistě jsem potěšen, že vás zde vidím. Je to po delší době shromáždění nejbližší Indianě. Uvažuji o tom, abych se sem rychle vrátil, a postavil zde stan a kázal na těch sedm Trub, bude-li vůle Páně.

¹¹ A proto, pamatujte na zítřek. Nezapomeňte, zítra ve dvě hodiny. A nyní, naše další bohoslužba bude v následujícím týdnu v Tampě na Floridě.

¹² Chtěl bych promluvit na téma: *Duchovní ztrá-... ztráta paměti.*

¹³ Nu, ten malý chlapík, o kterém je zde řeč, Amos, chceme si o něm na chvíli promluvit, abychom dostali pozadí pro náš námět. Událo se to během období prosperity v Samaří. Izrael prosperoval. Šel naprosto ve způsobu tohoto světa a vedlo se mu dobře.

¹⁴ Avšak prosperita není vždy znamením duchovního požehnání, někdy je to zrovna opačně. Lidé si myslí, že musí vlastnit hodně pozemského majetku. A ten, že je důkazem, že vás Bůh žehná. To však není pravda. Někdy je to právě naopak.

¹⁵ Ale když se s ním setkáváme, moc toho o tom člověku nevíme. On, nemáme nic z historie, odkud on přišel. Víme, podle tohoto Písma, že byl pastýřem, ale Bůh si jej povolal.

¹⁶ Mohu si představit, jak to onoho horkého dne v tom Samaří vypadalo, bylo to jedno z těch velikých turistických měst světa té doby. Bylo to něco na způsob jako třeba Miami, nebo—nebo Hollywood, Los Angeles, nebo nějaké obdobné místo, nějaké velké turistické místo. A můžeme si jen představit, jak on vypadal. Nikdy nebyl v tak velikém městě. Ale měl Slovo Páně a

přicházel do tohoto velikého města, kde se hřích kupil na každé straně. Kazatelé, ti všichni odpadli daleko od Božího Slova a po dlouhá léta zde neměli proroka.

¹⁷ A tak ten malý chlapík, zatímco vystupoval na vrchol toho pohorku, na severu Samaří, mohl si představit, že jej vidím a teplé slunce svítí dolů, na tvářích má šedivé licousy a jeho malé oči se zúžily a jeho malá plešatá hlava se leskla, zatímco pohleděl dolů na město. Jeho zrak se zúžil, on se nedíval na to, co obvykle pozorují turisté, když přicházejí do města a chtějí vidět všechna jeho lákadla a krásu. On se podíval a uviděl, jaký obraz toto město skýtalo, město, které bylo kdysi městem Božím a zabředlo do takové mravní hniloby. Není tedy divu. . .

¹⁸ Tento malý neznámý chlapík byl prorok Amos. A tak, moc toho o něm nevíme. Nevíme odkud přišel. Proroci se obvykle objevují na scéně neznámí a odcházejí stejným způsobem. Nevíme odkud přicházejí, kam jdou, neznáme jejich pozadí. Bůh je pouze vzbudí. Jeho pohled nepůsobil nadšení, ale on měl TAK PRAVÍ PÁN. Myslím si, že to je ta hlavní věc. Samozřejmě on přišel do Samaří zahájit svou kampaň. Jsem si jist, že s ním nikdo nespolupracoval. Neměl doporučující dopis od žádné denominace. Neměl pověřovací listiny, aby mohl dokázat, ke které skupině patří. Ale, och, on měl jednu věc, měl Slovo Páně pro toto město.

¹⁹ A já uvažuji o tom, jestli bychom nebyli schopni přepravit Amose do dnešního dne, do dnešní doby, jsem zvědav, jestli by byl uvítán v našem dnešním městě. Jsem zvědav, zda bychom jej přijali nebo s ním učinili, jak oni učinili tehdy. Můžeme vidět, jak naše města jsou ve stejném úpadku. Můžeme vidět, jak veliká je hříšnost mezi lidmi, obdobně jak tehdy. A pozastavuji se, jakým způsobem se tento malý neznámý muž chystá zahájit svoji kampaň? Jak, kde se chystá začít? Do které církve půjde nebo kdo s ním bude spolupracovat? Nemá se čím prokázat, odkud přichází, nemá nic, kromě toho TAK PRAVÍ PÁN pro toto město.

²⁰ Zastihlo je v takovém úpadku a mravně tak zkažené, byla to veliká doba. Ženy v tomto městě byly úplně stejné, jak je tomu ve Spojených státech. Oni byli naprosto zkažení. Vše, co Bůh od nich očekával udělali naprosto opačně. A—a zjišťujeme, že to bylo významné místo, kde se konaly tance přímo na ulicích, ženy si nemravně svlékaly šaty a tak dále, jako nějaký striptýz. Jistě, byla to v oněch dnech veřejná zábava, stejně jako je tomu dnes. Stačí, že máme teplé počasí a už nemusíte jít na žádnou show. Bezpečně vylezou všude na ulice. Hanba vám ženám, které děláte takové věci! Nestydíte se?

²¹ A pak—a pak, před nedávným jsem toto řekl jedné ženě a ona mi řekla: „Nu,” řekla, „bratře Branhame,” řekla, „to, to je—to je přesně to, co dělá většina žen.”

22 Řekl jsem: „Neměli bychom však jednat obdobným způsobem jako většina lidí. My se přece lišíme. My se lišíme charakterem.”

23 Vzpomínám si na jednu ženu, která řekla: „Nu, bratře Branhame,” řekla jiná, „já—já—já nenosím šortky.” Řekla: „Já nosím kalhoty.”

24 Řekl jsem: „To je ještě horší.” Hm! „Bůh řekl, ‚je to ohavností, v Jeho očích, ‚když žena obléká oděv příslušející muži.‘” To naprosto souhlasí.

Kdosi řekl: „Nu, už nedělají jiný oděv.”

„Ale stále se prodávají šicí stroje a látky.”

25 Není zde žádná výmluva. Projevuje se jenom to, co je v srdci. To se ukazuje na venek. To—to se samo projevuje.

26 A nyní zjišťujeme v tomto městě, jak se mravně zkazilo. Kazatelé se obávali cokoli o tom říci. No, ale zde byl ten malý, ten malý starý chlapík, který přicházel z vrcholu pahorku, přicházel jim říci TAK PRAVÍ PÁN: „Očistěte toto místo, jinak půjdete do zajetí.” A on se dožil těch dnů, kdy se jeho prorocství naplnilo. Prorokoval ve dnech Jeroboáma druhého, který byl každopádně vyvrhelem; on—on se dvořil jiným národům. A—a ten malý Amos prorokoval a řekl jim, řekl: „Ten Bůh, o kterém tvrdíte, že mu sloužíte, ten vás zničí.” A On to také učinil.

27 A kdyby jeho hlas zazněl dnes večer zde, v . . . v Birminhgamu, pak by zvěstoval tu stejnou věc církvím. „Ten Bůh, o kterém tvrdíte, že mu sloužíte, ten vás jednou zničí.” Nemluvím pouze k tomuto obecenstvu zde. Tyto pásky jdou kolem světa. Nu, pamatujte si, je to pravda.

28 Pak, když přišel do města, zjistil, že on . . . celý ten zmatek, uvažují, jak se musel cítit, když pohleděl a uviděl tu zkaženost Božího lidu, ke kterému byl poslán.

29 A jsem zvědav, jestli bychom jej nyní přijali? Kdyby přišel, spolupracovali bychom s ním? Dali bychom mu to naše—naše nejlepší? Věnovali bychom mu naši pozornost. Činili bychom pokání, pokud by nám řekl, že se musíme vrátit zpátky do Slova Páně a jednat způsobem, jak řekl Pán?

30 Jsem zvědav, co by naše sestry učinily s ostříhanými vlasy? Dovolily by svým vlasům opět narůst, kdyby se ukázal Amos? On by o tom kázal a mohu vám to říci, neboť toto je Slovo Páně.

31 Já—já jsem zvědav, zda—zda naše staršovstvo, které zvolí za diákona člověka dvakrát nebo třikrát ženatého a—a tak dále, a pokouší se být diákonem, pozastavuji se nad těmito věcmi. Jsem zvědav, co by učinil s mužem, který dovolí své manželce nosit šortky a jít takto na ulici. A kosit dvorek, venku na dvorku, kde kolem procházejí muži. Jsem zvědav, co by řekl takovému muži?

³² Zcela určitě by jej napadl se vši prudkostí, neboť on měl TAK PRAVÍ PÁN a nemohl učinit nic jiného než to. Našel je v oněch dnech trpící špatnou nemocí, totiž duchovní ztrátou paměti, a přesně to postihlo nás v dnešní době.

³³ Nu, odkud mohl vědět, co se chystá stát? Odkud to Amos mohl vědět? Za prvé, byl prorokem. A další věc, poznal u nemoci, jaká je diagnóza a věděl by, jaké budou výsledky.

³⁴ Když doktor pohledí na zhoubný nádor a vidí, že tento zhoubný nádor se rozmohl, pak ví, že už není nic, jenom smrt. To je vše, ledaže Bůh v této věci něco učiní.

³⁵ Nu, podívejte se do města, podívejte se na lidi, podívejte se na církve, podívejte se na lidi, kteří se tak vzdálili Bohu, že zde už není nic, než stanovit diagnózu této věci: „Hřích! ‚A odplata za hřích je smrt.‘ Je to umírání.” Diagnóza ukáže, oč se jedná. Když se lidé vzdálí od Boha a nejsou poslušni Slova, nemají už více touhu po Slově, pak zde je pouze jediná diagnóza: „Duše, která zhřeší umře. Nevíra tě oddělí od Boha.” To naprosto souhlasí.

³⁶ To znamená, že on věděl, co je to za nemoc, věděl, jaké budou důsledky, když uviděl tuto nemoc hříchu v tomto městě.

³⁷ Nu, tato ztráta paměti, bylo nám řečeno, že to je . . . působí, že se dostanete do stavu, kdy nevíte kdo jste. Nu, je to neobvyklá věc. Nestává se to příliš často, ale tento stav bývá způsoben šokem. Je to někdo, kdo ani neví kým je. Může to být někdy způsobeno válkou, vyskytuje se to u vojáků. Někteří lidé tím trpí. Další věc, která to způsobuje je úzkost. Úzkost to může způsobit.

³⁸ Úzkost v sobě nemá vůbec žádnou duchovní sílu. Jo, jen—jen—jen přeskočte úzkost, přijmete víru.

³⁹ Kdosi řekl: „Nu, nyní, co kdybys měl být ráno zastřelen, nebylo by ti úzko?”

Řekl jsem: „Nikoli, doufám, že ne.”

„Proč?”

Řekl jsem: „Úzkost by mi neprospěla, spíš by mě uvrhla do horšího stavu.”

„Nu, a co ti prospěje mít víru?”

Řekl jsem: „Může mne osvobodit.” A to je správné, vidíte.

⁴⁰ A proto úzkost vůbec neobsahuje duchovní sílu, naproti tomu víra obsahuje veškerou duchovní sílu. Věřit!

Tak tedy úzkost to někdy působí.

⁴¹ Další věc, která to může působit mezi lidmi je, když se dostanou mezi dva názory. To působí ztrátu paměti. A přivede tě to do stavu, ve kterém ve skutečnosti, ohledně toho, cos učinil, přijdeš o schopnost uvažování. Přišels o rozum. Nemůžeš učinit. . . nevíš kdo jsi. Nemůžeš najít svoji totožnost. Můžeš chodit kolem, jít a všechno ostatní, ale nemůžeš nadále najít svoji identitu. Můžeš být vzdělán ve školách, můžeš. . . nějaké

vzdělání, které máš, ale nevíš odkud to je, nevíš, kdo jsi, kam patříš. Toto je ztráta paměti, takhle jsme to řekli.

⁴² My se ztotožňujeme s našimi rodinami v tomto lidském životě skrze manželství a s našimi manželkami, když se oženíme, naše rodina se ztotožňuje skrze náš—náš—náš manželský svazek. A pak, pomyslete na to, co když se stane taková hrozná věc a nejsi s to si připomenout s kým jsi se oženil, kdo je tvoje manželka, kdo jsou tvoje děti, kdo je tvůj otec a máma, kdo je tvůj soused? To musí být hrozná věc.

⁴³ A pak jsme opět schopni najít svou identitu, můžeme se ztotožnit s lidskou rasou, díky inteligenci a—a odlišnosti od zvířecího života. Zvíře nemůže uvažovat, ono následuje pouze zvuky. Ono nemá duši. Nu, ale my máme také zvířecí život. Ale to, co nás odlišuje. . . My jsme savci, ale to. . . Savec je teplokrevné zvíře a my máme zvířecí rysy. Ale co nás odlišuje, jsme ztotožnění tím, že máme duši, svědomí, které nám říká, co je správné a co zlé.

⁴⁴ Je zde jedno místo, kde se setkáváme s touto ztrátou paměti a může se vám stát jako Nabuchodonozorovi, který se jednou povýšil a Bůh mu dovolil myslet si, že je zvířetem. A on žil na poušti a—a jedl trávu jako vůl. A—a jeho—jeho vlasy mu narostly jako orlí peří a jeho srdce v něm se stalo zvířecím. Vidíte; to byla ztráta paměti, neboť zapomněl, že byl králem. Zapomněl, že byl lidskou bytostí. A myslel si, že je zvířetem a jednal jako zvíře, neboť zapomněl, že je lidskou bytostí.

⁴⁵ Je to dnes tak snadné a my někdy zapomínáme, čím je křesťanská církev. Jednáme jako tento svět. Je to důkazem toho, že máme duchovní ztrátu paměti, neboť nejednáme jako křesťané, nýbrž jednáme jako tento svět. Pak se nám dostane zvířecího srdce, ono to způsobí.

⁴⁶ Zde shlédáváme, že Izrael byl vystaven, vystavil se působení tohoto světa a padl do této vyježděné koleje. A tento prorok byl poslán, aby je z tohoto místa vykopal, pokud to bude možné, a řekl jim to. Bůh ve své milosti vyvolil Izraele zprostředka všech rodin na zemi. Způsobila to milost. On jim dal vyvolenou zemi. Dal jim domy, které nestavěli. Bůh to učinil, vyvolil je. Dal jim usedlosti, které nestavěli. On—On jim dal, dal jim jídlo, které neseli. Dal jim studny, které nekopali. Dal jim vítězství, která nikdy nevybojovali. Dal jim milost, kterou si nikdy nezasloužili. Bůh to učinil Svou milostí vůči tomuto lidu Izraelskému, Svým vyvoleným, Svým milovaným.

⁴⁷ A On řekl v této Bibli: „Našel ji na poli, jako malé děvčátko, sedící ve své krvi a umyl ji a očistil, toto On učinil. Ale potom, když jí Bůh prokázal všechna tato milosrdenství a ona zbohatla,” přivodila si tuto ztrátu paměti, ztrátu paměti, „a zapomněla odkud všechny tyto věci pocházejí.”

48 Myslím si, že toto je obraz USA, 1964. Ony trpí tou stejnou nemocí. Máme velké mocné církve. Jsme velikým zdatným lidem. Náš počet jde do milionů, a zapomněli jsme odkud tyto věci pocházejí.

49 Jejich případ byl těžký. Poté, co Bůh byl k nim tak dobrotivý a vyvedl je z prostředka pohanských zemí a učinil je odděleným lidem, odděleným pro Sebe samého. On řekl: „Vzal révu z jedné země a zasadil do jiné země a On se o ni staral, aby přinesla ovoce a byla plodná, ale tato réva zapomněla odkud pochází toto požehnání.”

50 Stejně tak je to s Božím lidem v těchto posledních dnech, který zapomněl, co to znamená svědectví, být křesťanem. A je to tu znovu, tato ztráta paměti se zmocnila lidí. Nemohou najít svoji identitu.

51 Oni, oni to všechno zapomněli. Oni zapomněli na Jeho svatost. Zapomněli Jeho zákon. Tyto ženy žily jako všechny ostatní ženy.

52 Boží Církev a jeho lid byl vždy: „Odděleným lidem, povoláním lidem, zvláštním lidem, svatým národem, královským kněžstvem; obětujícím Bohu duchovní oběti, ovoce rtů vzdávajících čest Jeho Jménu.” Bůh si povolal svou Církev a oddělil ji od tohoto světa za tímto účelem. A dal jí zákon, a On, To, musí být svaté. On řekl: „Já jsem svatý a vy musíte být svatí, neboť bez svatosti nikdo neuzří Pána.” Bůh to řekl, On sám.

53 A povolal si tento lid, aby byl lidem tohoto druhu, ale oni na to zapomněli. Oni zapomněli Jeho zákony, zapomněli na svoji morálku. Tyto ženy na ulici, tyto izraelské ženy, každá jedna očekávala početí z Ducha Svatého a zplození Mesiáše a přece jednaly tímto způsobem. Jejich charakter byl otrěsný.

54 Chci se zde na chvíli zastavit a říci, že to stejné je dnes mezi lidmi, kteří se nazývají křesťany. Jejich charakter, kdyby si to jen mohli uvědomit!

55 Jednou na jihu. Četl jsem o tom kdesi historiku, bylo to v době otroctví. Brali ty lidi a prodávali je na trhu, stejným způsobem jak ty prodáváš třeba auto. A byl tam nákupčí, překupník, který je sháněl a přicházel s těmito otroky a prodával je, jak ty třeba auto nebo něco.

56 A tito otroci byli vzdáleni od své domoviny. Byli z Afriky. Burové je unášeli, přiváděli je na tyto ostrovy a potom je pašovali do Spojených států a prodávali do otroctví, z Jamajky a okolí.

57 A shledáváme, že tito lidé byli smutní. Oni byli uneseni ze svých domovů. Zmocnili se jich nepřátelé a oni byli smutní. Už nikdy více nespatriili svého manžela, nikdy více své manželky, svého otce a matku, své děti. Byli naprosto. . . Museli je šlehat bičem, aby pracovali, neboť to byli smutní lidé.

58 A jednoho dne přišel na určitou plantáž jeden nákupčí a uviděl skupinu otroků při práci. A on—on šel a zeptal se majitele, řekl: „Kolik máš otroků?”

Řekl: „Asi stovku.”

Řekl: „Máš nějakého na výměnu nebo na prodej?”

Řekl: „Ano.”

Řekl: „Ukaž mi je.”

59 Šel tedy na pole a pozoroval je a viděl, jak je museli mrskat stále dokola. A za chvíli si všiml jednoho mladého muže, kterého nemuseli mrskat. Držel vzpřímeně hrud' a hlavu držel vzhůru; nemuseli jej mrskat. A tak nákupčí řekl: „Chtěl bych koupit tohoto otroka.”

A řekl: „Tento není na prodej.”

60 Řekl: „V čem je tento otrok jiný?” Řekl: „Je tento otrok šéfem nad ostatními?”

Řekl: „Nikoli, je to prostě otrok.”

Řekl: „Snad mu dáváš jíst něco jiného.”

Řekl: „Nikoli, on se stravuje na galeji spolu s ostatními otroky.”

61 Řekl: „Nu, co jej tedy odlišuje od těch ostatních otroků?”

62 Řekl: „Nu, byl jsem také, po dlouhou dobu, zvědav. Ale jednou jsem zjistil, že v jeho domovině, odkud přišel, je jeho otec králem celého kmene. A i když je nyní odcizen a nachází se daleko od domova, přece si je vědom toho, že je synem krále a proto si takto vede, jakožto syn krále.”

63 Pomyslel jsem si: „Že když černocho, který přišel z Afriky a věděl, že jeho otec byl členem kmene a králem nad kmenem, co by to mělo být pro křesťana, který je znovuzrozen, ať je to muž nebo žena, že náš Otec je Králem nebe ve slávě!” Měli bychom si vést, jak přísluší na křesťanského muže a ženu. Měli bychom podle toho jednat, oblékat se, jednat podle toho a žít podle toho. Přesto, že jsme cizinci, přece jsme děti Krále. Amen.

64 Náš charakter, náš mravní úpadek ve dnech, ve kterých nyní žijeme! Izrael padl do těch stejných kolejí a byl také nemorální. Zapomněli Boží zákony: „Nezcižolžíš a nepožádáš manželky bližního svého,” a tak dále. Zapomněli tyto zákony. Oni—oni—oni si to už nepřáli. A oni—oni si přáli být jak zbytek tohoto světa, stejně tak, jak je to s dnešní církví.

65 Jednou Izrael ve svých počátcích chtěl mít nad sebou krále. Samuel jim řekl, tento prorok, který k nim byl poslán, řekl: „Řekl jsem vám kdy něco ve Jménu Páně aniž by se to uskutečnilo?”

Řekli: „Ne, nikoli.”

66 „Požádal jsem vás někdy o jídlo nebo peníze, rovněž o vaše peníze na moje živobytí?”

67 „Ne, neučinils to, neřekls nám nikdy nic, Samueli, kromě toho, co se uskutečnilo. A nepožádal jsi nás nikdy o naše peníze na své živobytí. Ale přece si přejeme mít krále.”

68 Bůh oslovil Samuele: „Ať jej tedy mají. Oni neodmítli tebe; odmítli mne.”

69 Izrael upadl nyní do toho stejného stavu. Nechtěli mít více žádné Boží proroky. Oni je nepotřebovali. A kdyby se nějaký objevil a přinesl jim Slovo a pokusil se je přivést zpět ke Slovu, pak by to odmítli. Oni tak jednají stále, tímto způsobem zkaženosti.

70 Když se spojí svět s církví, nepotřebují nic duchovního. Nepotřebují TAK PRAVÍ PÁN. Chtějí mít to, co se jim líbí. Chtějí mít svět a říkat, že jsou křesťany; a žítí ve světě a žítí se světem a žítí jako tento svět a stále trvat na svých vyznáních víry, že jsou křesťané. Víte v čem to vážne, je to duchovní ztráta paměti. Je to přesně tak. Oni vlastně neví kdo jsou. Oni zapomněli kým mají být.

71 Kdyby takto dnes někdo přišel, byl by odmítnut stejným způsobem. Jejich stav byl ovšem závažný, stejně tak je to dnes. Nemohou se už více ztotožnit s nadpřirozenými věcmi, neboť si to nepřejí. Slovo, evangelium, to si oni nepřejí. Postihla je nemoc hříchu a jim se to líbí.

72 Hřích je příjemný pro neobrácené srdce. Připadá dobrý neobrácenému úmyslu, ale je cestou smrti. Nezůstane nic víc než smrt. „Odplata za hřích je smrt,” a ty musíš sklídit svou odplatu. Zasel jsi vítr, pak budeš sklízet bouří.

73 Duchovní znamení a kázání Bohem ustanoveného posla už s nimi ani nepohne. Ženy se jim posmívají rovnou do tváře a říkají: „Nebudu poslouchat takové nesmysly.” Kéž by se to znovu neopakovalo! Co je to? Duchovní ztráta paměti, přesně to to je. Oni zapomněli, že Bůh a Jeho Slovo jsou totéž a že ho nemůže změnit.

74 Když se v oněch dnech objevil na scéně prorok a předvedl duchovní znamení, duchovní hlas, a nechal zaznít v pozadí Božímu hlasu, oni se tomu jen posmívali a tropili si z toho žerty.

75 Všichni znáte to staré pořekadlo: „Blázen chodí v okovaných botách tam, kam se andělé obávají vstoupit.” To vlastně působí tato duchovní ztráta paměti. Ona přivede lidi do takového stavu, kde už nemají uvnitř žádný cit. Nemají zájem o nic duchovního.

76 Vezměte opravdové duchovní shromáždění, kde Duch Svatý uzdravuje nemocné a rozpoznává myšlenky, které jsou v srdci a dejte to do těch církví, třeba na takové soustředění jaké je zde na tomto stadionu a pozorujte, co se stane. Během několika minut budou všichni vstávat a odcházet. Nemají s tím nic do činění. Nechtějí s tím mít nic do činění. Budou spíše naslouchat nějaké intelektuální řeči.

⁷⁷ Ale pokud se jedná o moc Ježíše Krista a Jeho zmrtvýchvstání a o Ducha Svatého, nechtějí s tím mít nic společného, neboť je to obviňuje. Pálí je tato věc, která by jim měla být povědomá. Žádné trestání v přítomné době není samozřejmě příjemné. Ale jestliže se mu podrobíš, pak ono—ono přinese ovoce pokání. Zjišťujeme tedy, že když se lidí zmocňuje duchovní ztráta paměti, pak jsou—jsou tito ve špatném stavu. Pozorujeme tuto věc i nyní. Prál bych si nyní . . .

⁷⁸ Musíš být ztotožněn. S něčím, musíš se projevit. Tvůj život dnes večer dokazuje, kde jsi ztotožněn. Jsi ztotožněn buď s Kristem nebo jsi vně Krista. Nemůžeš být v polovině. Není zde taková věc jako opilý strízlivý člověk. Neexistuje bílý černý pták. Buď jsi spasen nebo nejsi spasen. Jsi svatý nebo nejsi svatý, jedno nebo druhé a tvoje duchovní stanovisko vůči Božimu Slovu tě ztotožňuje přesně s tím, kde stojíš. Tak je to!

⁷⁹ Slovo Boží průkazně obhájilo, že křest Duchem Svatým je zde tím stejným způsobem, jak byl v Den letnic nebo v kterémkoli jiném čase. A Ježíš Kristus je včera i dnes tentýž i navěky. A tvoje stanovisko vůči tomu dokazuje, jsi-li postižen duchovní ztrátou paměti nebo nikoli. To souhlasí. Nezáleží na tom, jsi-li diákon nebo dokonce i kazatel, na tom nezáleží . . . Jistě, oni to mají také. Tak tedy zjišťujeme, že to je nakažlivé a postihuje to celek. Nyní si všimněte.

⁸⁰ Nu, pokud jsem Američan. Pokud jsem Američan, musím se ztotožnit se svým národem. Poslouchejte pozorně. Pokud jsem Američan, pokud jsem se narodil v této zemi a stal se občanem, jsem ztotožněn s tímto národem. Vše co je on, jsem já. Vše co byl on, jsem já. Neboť jsem ztotožněn jakožto Američan a potom musím vzít všechnu její hanbu a všechnu její slávu. Címkoli je ona, jsem i já, neboť jsem s ní ztotožněn. Amen. Prál bych si, abyste to pochopili. Jsem ztotožněn jakožto americký občan, tedy vše co ona byla, jsem i já. Vše co ona je, jsem i já. Musím být její částí. Musím . . . pokud jsem americkým občanem, jsem částí Ameriky. A vše co je ona, jsem i já.

⁸¹ Nesmím na to nikdy zapomenout. Pokud chci setrvat jakožto pravý americký občan, musím si pamatovat, čím je můj národ, neboť jsem ztotožněn se svým národem. Zapomenout na něj, nebo—nebo . . . Bojovat za něj nebo pro něj zemřít nebo se postavit za věc, za kterou stojí on, musím se za ni postavit. Co je můj národ, jsem i já. Věc, kterou obhajuje, obhajují i já. Být věrným Američanem, musím být hotov za ni zemřít, bojovat, hájit ji a všechno učinit. Vždyť jsem její částí. Nemůžete ji napadnout, pokud jste nenapadli mne. Pokud někdo řekne něco proti ní, pak to řekne proti mně, neboť jsem Američan. Pokud někdo řekne něco proti tobě, jakožto Američanovi, a cokoli řekne proti tomuto národu, řekne to proti tobě, neboť jsi jeho částí. Nikdy na to nezapomeň; pokud zapomeneš, pak máš ztrátu paměti, zcela jistě.

⁸² A pamatuj si, nemůžeš být americkým občanem, pokud jsi se nestal její částí. Musíš jí být. Tím, čím je Američan, musíš být i ty. Musím být jejím účastníkem. Je to můj národ, musím být jeho účastníkem. Co je ona jsem i já. Vidíte, co byla ona, jsem i já. Nehledě na to, čím ona byla, já jsem stále tím, čím ona byla.

⁸³ Pokud jsem Američanem, vylodil jsem se na Plymouthské skále spolu s ní, s těmito předky. Musel jsem; neboť jsem její částí. Jel jsem spolu s Paulem Reverem varovat ji před nebezpečím. Pokud jsem opravdový Američan, pak jsem se vylodil na Plymouthské skále. Jel jsem spolu s Paulem Reverem, abych ji varoval před jejím nebezpečím. Rozumíte, co tím míním?

⁸⁴ Přepравil jsem se přes ledovou řeku Delaware spolu s Georgem Washingtonem a jeho bosými vojáky. Byl jsem tam, neboť jsem ztotožněn s tímto národem. Co on tehdy učinil, jsem částí této věci; co já činím nyní, je její částí. Byl jsem ztotožněn s Washingtonem u Delaware.

⁸⁵ Stál jsem spolu s Stonewallem Jacksonem, když přesila proti němu byla tak obrovská a zeptali se jej: „Jak můžeš vydržet stát jako kamenná zeď, když je proti tobě taková převaha?“ Ten malý ostýchavý chlapík s modrými očima kopl botama do prachu a řekl: „Nevezmu do úst ani doušek vody, dokud za něj nepoděkuji Všemohoucímu Bohu.“ Musím stát spolu s ním jako kamenná zeď. [Anglické slovo stonewall znamená kamenná zeď—překl.] Stál jsem tedy spolu se Stonewallem Jacksonem. Pokud jsem Američan jsem ztotožněn s jeho postojem. Přešel jsem Delaware! Bojoval jsem!

⁸⁶ Vztyčil jsem vlajku. Byl jsem s nimi, když vztyčili vlajku na Guamu. Poté, co tisíce amerických vojáků padlo a dostala se tam malinká skupina a vztyčila vlajku, byl jsem ztotožněn s tímto vztyčením vlajky; jeden každý z nás. Všichni američtí občané byli ztotožněni s touto vlajkou vlající nad Guamem. Když jsem uslyšel, že tam vztyčili vlajku, slzy kanuly po mých tvářích. Byl jsem to já. Byl jsi to ty. To znamená my všichni, když jsme tam s tím byli ztotožněni.

⁸⁷ Vše co je ona jsem já. Všechna její sláva je moje sláva. Všechna její hanba je moje hanba. Pokud se dopustila nějaké hanebné věci, pak musím nést její . . . a snášet její hanbu. Pokud se jí pak dostane pocty, jsem poctěn spolu s ní, neboť jsem s ní ztotožněn. Nu, být ztotožněn, Američan se musí postavit za celou hanbu Ameriky a celou slávu Ameriky, za vše, čímkoli byla. Vše čím je nebo bude, jsi s tím ztotožněn.

⁸⁸ A teď, být pravým křesťanem, musíš učinit totéž. Nesmíme na to zapomenout. Vše co byl On, jsem s Ním ztotožněn. Jsem ztotožněn s Ním.

⁸⁹ Všimněte si, On je ve mně a já jsem v Něm. Všimněte si, potom každý křesťan, který je opravdovým křesťanem—křesťanem, byl spolu s Ním, když: „Prozpěvovaly spolu hvězdy jitrní a plésali

všickni synové Boží, před založením tohoto světa.” Byli jsme ztotožnění v těchto nesmrtelných sférách s Bohem, deset milionů let předtím, než tento svět byl zformován. Byl jsem tam tehdy s Ním. Pokud mám Věčný Život, byl jsem tehdy s Ním. Byl jsem ztotožněn s Ním: „Když prozpěvovaly spolu hvězdy jitřní a plésali všickni synové Boží.”

⁹⁰ Byl jsem spolu s Ním, když povolal Abrahama ve věku sedmdesáti pěti let a jeho manželce bylo pětadesát let a řekl mu, že budou mít dítě. Byl jsem s ním, když se postavil na TAK PRAVÍ PÁN: „Budu mít dítě.” Stál jsem spolu s ním. Každý další křesťan stál s ním. Byl jsem s ním, když nastala doba jeho pokušení. Byl jsem s ním, když šel na vrchol hory obětovat Izáka. Byl jsem s ním, když se objevil ten beran.

⁹¹ Byl jsem s Jozefem, když jej odmítli jeho bratři, neboť on byl duchovní a ti ostatní byli tělesní. Byl jsem s ním, když si uvědomil jakou pohanu musí snášet od svých vlastních bratrů. Co byl on, jsem já. Co jsem já, byl on. „Neboť všichni jsme jedno v Kristu Ježíši.” Byl jsem s Jozefem v jeho jámě, hrobě. Byl jsem s ním, když se postavil po pravici faraona. Musíte s ním být ztotožnění.

⁹² Byl jsem s Jákobem té noci, když zápasil celou noc s andělem. Zápasil jsem i já. Víím, že prošel. Proto jsem zápasil s Jákobem ve stejné době, kdy zápasil on, neboť jsem jeho bratr.

⁹³ Byl jsem s Mojžíšem, když šel dolů do Egypta. Byl jsem s Mojžíšem u hořícího keře. Pokud jsi křesťanem, jsi ztotožněn s těmito biblickými postavami. Nezapomeň na to! Byl jsem s Mojžíšem, když se proti němu postavili všichni lidé. Byl jsem s Mojžíšem, když přešel Rudé moře. Když vztáhl svou ruku a pohnul se kupředu a Rudé moře se otevřelo, byl jsem ztotožněn tehdy v Kristu a byl jsem v této hodině spolu s Mojžíšem.

⁹⁴ A co byl jeden každý křesťan, co byl jeden každý věřící, každý věřící je nyní ztotožněn s touto osobou. Co je ona, musíš s tím být ztotožněn. Nezapomeň na to. Pokud ne, pak máš duchovní ztrátu paměti; zapomenuls, kdo jsi.

⁹⁵ Nyní ztotožněn s ním, s Mojžíšem, když překročil moře.

⁹⁶ Byl jsem s Eliášem ve dnech Achaba, když museli učinit rozhodnutí, komu budou sloužit, Bohu nebo Bálovi. Byl jsem spolu s ním na hoře Karmel, když musel učinit tuto volbu, neboť jsme ztotožnění v tomto Těle, toho stejného Boha, se kterým on byl ztotožněn. A proto jsme ztotožnění v tomto Těle a potom musíme pamatovat, že jsme tam byli spolu s ním. To souhlasí.

⁹⁷ Nu, byl jsem s Davidem, když byl odmítnut svými vlastními bratry. Byl jsem s Davidem; vy také, pokud jste křesťané. Musíte být ztotožnění v jeho odmítnutí.

⁹⁸ Byl jsem s židovskými mládenci v ohnivě peci, kdy je tento oheň nemohl spálit pro přítomnost toho čtvrtého Muže.

⁹⁹ Byl jsem s Danielem v jámě lvové. Byl jsem tam ztotožněn, když jej tam obhájil anděl Páně.

¹⁰⁰ A zcela jistě jsem byl s Ním na Golgotě. Musel jsem s Ním být ztotožněn na Golgotě. Musel jsem být na tomto místě, a, nejen že jsem byl s ním ztotožněn na Golgotě, nýbrž jsem s ním na Golgotě zemřel. Každý křesťan musí zemřít spolu s ním na Golgotě. Pokud nezemřeš spolu s Ním na Golgotě, nemůžeš Mu patřit. Byl jsem tam, když zemřel. Zemřel jsem spolu s Ním. A pak jsem byl spolu s Ním, když vstal z mrtvých. Vstal jsem toho velikonočního rána spolu s Ním v zmrtvýchvstání. Cokoli On učinil byl jsem tam spolu s Ním; stejně tak každý věřící.

¹⁰¹ A nyní sedím na nebesích v Kristu Ježíši, maje všechnu pekelnou moc přemoženou, skrze Něj. Každý křesťansky věřící byl posazen stejným způsobem, neboť musíš být takto ztotožněn.

¹⁰² Nyní shledávám sebe, v těchto posledních dnech spolu s mnohými věřícími křesťany, ztotožněného v Jeho službě. „On je tentýž včera, dnes a na věky.“ Shledávám se v tomto dni ztotožněn v Jeho službě. Shledáváte se stejným způsobem, věříte tomu a kráčíte s tím? Všimněte si, skutky, které On činil, řekl, že věřící bude činit stejné věci. „Skutky, které já činím i vy činiti budete.“ Můžete být tedy ztotožnění s Ním? A pak když přichází pohana pro Slovo, můžete snášet tuto pohanu jako On, vidíte, ztotožnění s Ním? Byl jsem s ním ztotožněn.

¹⁰³ Byl jsem s Ním v Den letnic. Byl jsem tam nahoře s učedníky, ztotožněn s nimi ve křtu Duchem Svatým.

¹⁰⁴ Jsem zvědav, jestli církev netrpí nyní ztrátou paměti v takovém rozsahu, že někteří z nich nevěří, že zde je Duch Svatý. Vidíte, kam dospěla církev? Je to velice špatný případ ztráty paměti! Vidíte, oni zapomněli, že to byl tehdy Ježíš Kristus. Oni zapomněli, kdo byl Ježíš Kristus. Oni to zapomněli. Oni si myslí, že byl pouhým zákonodárcem, prorokem nebo dobrým mužem. Zapomněli, že byl Bohem. Zapomněli, že On je ten stejný včera, dnes a navěky. A církev trpí špatným stavem duchovní ztráty paměti. Oni zapomněli na všechny tyto věci. A více to nechápu.

¹⁰⁵ Musíme být spolu s učedníky o Letnicích, ztotožnění s nimi. Byl jsem ztotožněn s Petrovým kázáním v Den Letnic, ve Skutcích, druhé kapitole. Slyšel jsem, co říkal. Věřím tomu, co on řekl. Byl jsem poslušen toho, co řekl. Nyní jsem ztotožněn s tou stejnou věcí.

¹⁰⁶ Nemějte duchovní ztrátu paměti. Neboť se ztotožníte s něčím jiným. Stůjte s tímto Slovem!

¹⁰⁷ Byli jsme s Církví, když byla pověřena Ježíšem Kristem, ve Skutcích, v 16. kapitole. „Jdouce po celém světě, kažte evangelium všemu stvoření.“ Chci se zde ztotožnit: „Po všem světě, všemu stvoření.“ „Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato míti budou,“ můžeš se s tím ztotožnit.

¹⁰⁸ Nu, tedy, jsi s tímto ztotožněn nebo trpíš nějakou duchovní ztrátou paměti a shledáváš, že nevěříš, že tato znamení provázejí věřící? Vidíš, pokud tomu nevěříš, pak trpíš duchovní ztrátou paměti, vidíš, zapomněls, co Bůh zaslíbil. On řekl: „Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato míti budou.” Nezapomeň na to. Chceš-li být křesťanem, nemůžeš na to zapomenout. Musíš s tím být ztotožněn.

¹⁰⁹ Musíš být ztotožněn se svatým Janem 14. kapitola, 12. verš: „Kdo věří ve mne, skutky kteréž já činím i on činiti bude.” Nezapomeňte na to. Pokud zapomenete, trpíte duchovní ztrátou paměti. Zapomněli jste, kým jste. Zapomněli jste na význam vašeho svědectví.

¹¹⁰ A co řeknete na to, co On řekl: „Zůstanete-li ve mně a Moje Slova ve vás, můžete prosit zač chcete a stane se vám”? Jste s tím ztotožněni, věříte, že je to Pravda? U Marka 11 On řekl: „Kdož by koli řekl hoře této: Zdvihni se a vrz sebou do moře, a nepochyboval by v srdci svém, ale věřil by, že se stane, cožkoli dí, staneť se jemu tak, což by koli řekl.” Můžete zde být ztotožněni, věřit, že je to Pravda? Pokud ne, pak trpíte duchovní ztrátou paměti.

¹¹¹ A—a zapomněli jste, ztratili jste vaši křesťanskou rovnováhu. Nemůžete poznat, kam patříte. Říkáte: „Jsem metodista, jsem baptista. Vím o tom toto. Jsem letniční, jsem *ten, tamten*, nebo *onen*.” Bud' bedlivý! To může být známkou nemoci, která se na tobě projevuje, že trpíš duchovní ztrátou paměti.

¹¹² Říkáš: „Nu, bratře Branhame, já—já věřím *tomuto*, a já—já mohu sotva . . .” Počkej na okamžik. Pokud Bůh zaslíbil činit tyto věci a řekl, že zde budou v posledních dnech a tvoje vyznání víry tě chce od toho odtáhnout, pak je to zřetelným znamením, že na tobě mohu pozorovat známku nemoci. Je to duchovní ztráta paměti, zapomněl ses ztotožnit se Slovem.

¹¹³ Říkáš: „Nevěřím, že nemocní jsou uzdraveni.” Pak tedy máš duchovní ztrátu paměti.

¹¹⁴ Říkáš: „Nevěřím v křest Duchem Svatým.” Duchovní ztráta paměti!

¹¹⁵ Říkáš: „Já—já nevěřím, že Bůh zaslíbil tyto věci pro poslední dny.” V tom případě jsi naslouchal nějakému vyznání víry nebo nějaké doktríně, místo Bibli. Máš duchovní ztrátu paměti. Nevíš tedy, kam patříš. Vyznáváš, že jsi „křesťanem” a popíráš Slovo. To tě přivádí znovu k duchovní ztrátě paměti, vid', nevíš na čem stojíš. Trpíš duchovní ztrátou paměti. Nemůžeš se ztotožnit s Písmy.

¹¹⁶ Musíš být spolu s učedníky. Musíš být zajedno s Písmem, s Církví, která obdržela pověření. No, nyní, když Církev obdržela pověření: „Jdouce po všem světě, kažte evangelium; znamení pak ti, kteříž uvěří,” to bylo její pověření. Nyní oni mají. . . To bylo to pověření.

117 Ale oni jsou v těžkém stavu duchovní ztráty paměti, obdobně jako Eva mají . . . na sobě, v zahradě, jednoho dne. Ona je jako Izrael, trpí tou stejnou nemocí, je to alergie způsobená dietou ze semináře, který tě přivede k duchovní ztrátě paměti. Stravujete se dietou ze semináře a všichni jste dostali opravdu těžkou ztrátu paměti. Nevěříte ničemu, co říká Bible.

118 V takovém stavu se nachází dnešní církev. A to zapřičiňuje, že dnes nemůžeme mít probuzení. V takovém stavu se dnes lidé nacházejí. Tak se přiotrávili nad nespálenými kousky uhlí všelijakého haraburdí a každého izmu, který vyseděli, že neví, co je správné a co je nesprávné. Přesně tak. Nemohou si vzpomenout na Pána. Nemohou si vzpomenout na Jeho Slovo. Nemohou si vzpomenout na Jeho zaslíbení.

119 Stejně tak to bylo s Izraelem, když se Ježíš ukázal na scéně. Nemohli si vzpomenout na to, že: „Panna počne.“ Nemohli si vzpomenout na to, že Mojžíš řekl: „Pán Bůh vám vzbudí proroka, jako mne.“ Trpěli duchovní ztrátou paměti.

120 Stejně tak je to s dnešní církví. On řekl: „Stane se v posledních dnech,” že se stanou tyto věci, které nyní vidíme, že se dějí, a církev sedí tak mrtvá jak o půlnoci. Co je to? Duchovní ztráta paměti. Nazýváme se letničnickými a nemůžeme se ztotožnit, nemůžeme se ztotožnit ve Slově, když je To kázáno v moci a zmrtvýchvstání Krista; a On je zde mezi námi, předvádí a činí přesně To, co řekl, že bude činit. Pak, pozorujte, denominační systém nás přivedl k duchovní ztrátě paměti. Trpíme. Nevíme kam patříme. Někdo přenesl svůj papír z této církve do druhé církve a do této církve a tohoto izmu a tamtoho izmu. Vidíte?

121 Čeho je nám zapotřebí, je další Amos, který přijde na scénu s TAK PRAVÍ PÁN. Přijali bychom jej? Přibližně stejně jak oni. Oni jej vůbec nepřijali. Nepřijali by jej stejně tak dnes. Sotva by našel na nějakém místě své stádo, kde by kázal. Nu, je to přesně tak, neboť církev trpí duchovní ztrátou paměti.

122 Nu, proč? Bůh pro tyto poslední dny zaslíbil: „Kdy se má objevit Syn člověka,” podle Lukáše, 17. kapitoly, „a znamení, které se událo v Sodomě, se má stát znovu.” A lidé uviděli, jak se to stalo a někteří z nich tomu dokonce nevěří. Myslí si, že je to telepatie. Myslí si, že je to ďábelský duch. Co je to? Trpí duchovní ztrátou paměti. Přesně tak. Nemohou Pána pochopit. „Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky.” On zde dnes je tím, čím byl tehdy.

123 Ale co se stalo, nemůžeme se už více ztotožnit se Slovem. Proč? Ona, ona už neví jestli je lóží nebo jestli je církví. Nepřeje si být nazývána lóží a nemůže být nazývána církví; neboť být nazývána církví, znamená být ztotožněna s Kristem. To je příčina její duchovní ztráty paměti. A ona si nepřeje, aby jí říkali lóže. A proto zde více není letničnických církev, metodistická církev, baptistická církev; nýbrž letničnické lóže, metodistická lóže

a baptistická lóže, neboť ona nemůže býti více ztotožněna se Slovem. A i když se manifestuje Slovo, oni tomu nadále nevěří. Je to nemoc, duchovní ztráta paměti. Nemohou se ztotožnit; neví kam patří. To souhlasí.

¹²⁴ Je to přesně tak, jako když něco křížíme. Jak jsem často říkával: „Vždycky jsem myslel, že jedna z nejhoupějších věcí, jakou jsem kdy viděl, je mezek.“ Vidíte, je to kříženec. Vidíte, jeho máma byla klisna, jeho otec byl osel a on neví kam patří. Ale je zde další věc, můžete—můžete jej zkřížit s oslem a potom . . . nebo dostat mezka, ale ten mezek se už nemůže více rozmnožovat. Vidíte, nemůže. Nemůžete jej nic naučit. Je tvrdohlavý. Nemůžete mu nic říci . . . Můžete jej rozeštvat pro ty jeho velké dlouhé uši a bude čekat na ten nejdější den ve svém životě, krátce než zemře, aby vás kopl. Toť vše. Vždy vyčkává na vhodnou příležitost, pokud se mu naskytne, něčím do vás praštit.

¹²⁵ A to mi připomíná mnoho takzvaných hybridních křesťanů. Křížili církev až se dostavila ta nemoc, duchovní ztráta paměti. A už se více nemohou rozmnožovat.

¹²⁶ Mluví se o kříženém zrně. Křížené zrno to není nic. Je to nejhorší věc, jakou můžete vložit do úst, něco zkříženého. Z toho důvodu musíte brát tyto malé skleníkové sazenice, nějaký zkřížený neřád a ošetřovat to postřikem a kurýrovat to a rozmazlovat. Proč? Protože to nemohou uchránit před hmyzem.

¹²⁷ Avšak ryzí plnokrevník, nemusíte na něj používat prostředků proti hmyzu. On má sílu sám v sobě, aby se sám zbavil hmyzu. A toto je zapotřebí opravdovému, ryze duchovnímu muži, aby se mu vyhýbal hmyz nevíry.

¹²⁸ Vezměte starého mezka a promluvte k němu, řekněte: „Hej, chlape, chci udělat *to* nebo *ono*.“

¹²⁹ Ani sebou nehne: „Hi! Hi! Hi!“ Jeho veliké uši se kymácejí nahoru a dolů. Viděl jsem spoustu takzvaných křesťanů tohoto druhu.

¹³⁰ Řekneš: „Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky. A znamená pak ti, kteříž uvěří tato míti budou.“

¹³¹ „Hm? Věřím, že dny zázraků pominuly. Hm? Hm? Hm?“ Vidíte, neví čemu věří. Neví nic. Neví odkud přišel; neví kam jde. Trpí koňskou ztrátou paměti. Neví odkud přišel a nemůže jít dál.

¹³² Ale mám rád ryzí plnokrevníky. Ó, ten je jemný. Můžeš si s ním promluvit. Ví, kdo je jeho otec, kdo byla jeho máma, kdo byl jeho dědeček a babička. On má svůj rodokmen a může prokázat odkud přišel.

¹³³ A já mám rád křesťany s rodokmenem, kteří se mohou vrátit zpět do Slova Božího až ke dni Letnic a ztotožnit se s těmito svatými, kde na ně sestoupila moc Ducha Svatého. Toto je křesťan s rodokmenem. Ví, odkud přišel. Ten se neztotožňuje s metodistou, baptistou, čímkoli jiným. On se ztotožňuje podle

Slova Božího. On ví přesně, kde stojí. Teče v něm královská krev jeho Otce; krev Ježíše Krista. Ví co to působí! Věří každému Slovu. Bůh působí skrze něj a dokazuje to znameními, která zaslíbil, že jej budou provázet. Netrpí duchovní ztrátou paměti. Je to ryzí plnokrevník. To mám rád.

¹³⁴ Ale dnešní církve se nachází v těžkém stavu duchovní ztráty paměti. Neví kam patří. Zapomněla na to, zapomněla na všechno, co z ní dělá Církev.

¹³⁵ Co nás učinilo tak bohatými? Dostali jsme se znovu do stavu Laodieje, upadli jsme znovu do toho stavu bohatství, ve kterém se nacházel Izrael. Dokud byl chudý a musel důvěřovat Bohu ve všem co činil a co měl, důvěřoval Bohu; a potom Bůh byl s ním a on byl duchovní a prospíval. Ale když zbohatl, hle, co se mu přihodilo: vystavěl si města, jejich ženy se staly nemorálními, jejich muži s tím souhlasili, jejich kazatelé zrušili všechny zábrany a opovrhovali proroky. A to je stav, do kterého dospěli. A to způsobilo, že zapomenuli odkud přišla tato požehnání.

¹³⁶ A vy metodisté a vy baptisté a vy presbyteriáni! Vy metodisté si možná vzpomenete na John Wesleye. Vy baptisté! A John Smith plakal nad lidskými věcmi, až jej jeho manželka musela vést ke stolu, neboť jeho oči se opuchnutím uzavřely, následkem pláče a modlitby po celou noc. Co se to stalo?

¹³⁷ John Wesley řekl, že jedna z nejhorsších věcí. . . Tuším, že to byl jeden z prvních metodistických otců, který řekl: „Zneuctění dcer metodistické církve je, že začínají být tak světské, že nosí prsteny na svých prstech.” Co by na ně řekl dnes v šortkách?

¹³⁸ Co se stalo? Duchovní ztráta paměti. Je to přesně tak, zapomněli jste odkud jste přišli. Máte ty všechny věci, neboť Boží danost, dobrota, to pro vás učinila.

¹³⁹ Myslíte si, že je to podivná věc? Souhlasí to přesně s Duchem Ježíše Krista, proroctvím. Ve Zjevení, 3. kapitole, je řečeno: „Neboť pravíš: ‚Bohatý jsem a žádného nepotřebuji,‘ a nevíš, že jsi bídný, mizerný a chudý a slepý a nahý a nevíš o tom.” Vidíte, neví o tom! Co je to? Duchovní ztráta paměti. Neví o tom.

¹⁴⁰ Církve nyní mají peníze. Není zde církve, sotva, v této zemi, aniž by měla hodnotu milionů krát milionů dolarů. Stavby za miliony a miliony dolarů v budovách a jmění a káží, že příchod Páně je blízko. „Bohatý,‘ a praví, ‚a nic nepotřebuji.’” Nejlépe vzdělaní kazatelé, jací zde kdy byli, znají více teologie, než kdykoli znali. A mají největší budovy v nejvybranějších okrscích ve městě. Okamžitě dostanou všechno, co se jim zlíbí. A co potom udělají? Dostanou duchovní ztrátu paměti a zapomenou, že to byl Bůh, který to pro ně učinil, přesně jako Izrael.

¹⁴¹ A Bible prorokuje, Ježíš Kristus poslal Svěho anděla k Janovi a řekl, že ten poslední církevní věk bude trpět duchovní ztrátou paměti. Byli „bídní,“ pamatujte. Myslí si, že jsou velcí. Myslí si, že něco znamenají. Ale On řekl, že byli „bídní, mizerní,

chudí, slepí a nazí a neví o tom." A není zde žádná možnost, jak jim to říci.

¹⁴² Nu, kdyby byl na ulici zneuctěný člověk nebo nahá žena, na ulici, slepá, pak by to byl politováníhodný stav, nacházet se v takovém stavu. Ale kdyby byli při zdravém rozumu a věděli, kdo jsou, že jsou lidskými bytostmi a je zde předpoklad, že by měli mít na sobě šaty; nu, jděte tam; oni jsou—oni jsou lidskými bytostmi, předstírajícími totožnost s lidskou rasou; a tam stojí, „bídny, mizerný, chudý, slepý a nahý." A přibliž se k němu a řekni: „Bratře, jsi nahý."

¹⁴³ „No, dovolte! Jsem doktor *Ten-a-ten!* Neplet se do cizích věcí. Říkám ti, že patřím k *Tomu-a-tomu!* Nemusí tě to zajímat, ty náboženský fanatiku, nemusíš mi nic říkat!" [Prázdné místo na pásku—vyd.]

¹⁴⁴ Řekněte jim: „Nesluší mužům dělat toto a lidem nesluší dělat to, co dělají."

¹⁴⁵ A ihned vám dají najevo, jak je jejich pastor tolerantní. Vidíte? Co to znamená? To znamená, že zapomněli na přikázání Pána Ježíše. A pak, když sestoupí a předvede znamení a zázraky, které zaslíbil, nebudou tomu věřit. Je to duchovní ztráta paměti. Hled'te, oni zapomněli! Jsou nazí a neví o tom, neuvědomují si to.

¹⁴⁶ Myslí si: „Jen kvůli tomu, že patřím k nějaké církvi, jen to je nezbytné." Ó, bratře, to pro Boha neznámá víc, než být zednárem nebo čímkoli jiným, příslušníkem nějaké lóže. Patřit k nějaké církvi, to pro Boha nic neznámá.

¹⁴⁷ Musíte být syny a dcerami Božími. Musíte být narozeni z Boha a Bůh je Slovo. Když jsem se stal částí svého otce, stal jsem se plností svého otce. Když ses stal částí Boží, stal ses v plnosti Bohem. Celé Jeho Slovo, Věříš tomu všemu.

Duchovní ztráta paměti.

¹⁴⁸ Co kdybys nevěděl jak se jmenuješ? A pokud je tomu tak, pokud pocházíš z nóbl rodiny, což předpokládám, že je pravda, pokud pocházíš z rodiny dobrých lidí a zapomněls na jméno této rodiny a jdeš na veřejnost a děláš ostudu? Lidé ti řeknou: „Není tvoje jméno Jones," nebo kterékoli jiné. „Nu, nevím, kým jsem byl." Vidíte? V pořádku, hled'te, je to hrozná věc, hrozný stav, když do něj upadneš.

¹⁴⁹ Nu, zrovna tam upadla církev. Předpokládalo se, že bude reprezentovat Ježíše Krista. Ale ona na to zapomněla, neboť vstřebala do sebe konfese a denominace a přijali to místo Slova. „A jsou nazí, slepí, mizerní a neví o tom," a není žádná možnost, jak jim to říci.

¹⁵⁰ Snad se už nikdy nedostanu do Birminghamu, ale nechť to oni uslyší alespoň v tomto jediném případě. Vidíte? Vidíte? V pořádku. Jsem pouze. . . Nenesu zodpovědnost za nic, jen za

setí Semene. Bůh dohlíží na to, aby padlo do půdy, která je pro ně určena.

¹⁵¹ Zapomněli, ano, zapomněli na Slovo zaslíbení. Zapomněli na to. Izrael se nacházel v této obtížné situaci, když přišel Ježíš. Zapomněl na to. Oni vyhlíželi, ó, říkali, že věří v příchod Mesiáše. Ale když Mesiáš přišel a identifikoval se prostřednictvím Slova, měli tak mnoho tradic, že Slovo Boží zbavili moci.

¹⁵² A Ježíš zaslíbil, že těsně před koncem času: „Bude to stejné, jako v Sodomě.” Bude se to shodovat a lidé jsou tak tradičně založeni, že zbaví Boží zaslíbení moci jejich tradicemi. Duchovní ztráta paměti! Je to přesně duchovní ztráta paměti. Hleďte, oni zapomněli na tyto věci.

¹⁵³ Ó, patřím k *tomuto*. Já—já jsem učinil *toto*. Tancoval jsem v Duchu. Činil jsem *toto*. Dobře, ale, ale, to s tím nemá žádnou souvislost, vůbec ne.

¹⁵⁴ Jak můžeš být křesťanem a popírat Slovo? Není to možné. Bůh je Slovem. Jestliže Slovo je v tobě, pak ty a Slovo jste totéž. Jsi vše, co je Slovo. Amen. Pokud žiji v této generaci, musím být tím, čím je část Slova zaslíbená pro tuto generaci. Mám li být křesťanem, musím se ztotožnit se vším, co Bible zvěstuje, a stát za tím.

¹⁵⁵ Haleluja! Necht' si mne označují za náboženského fanatika, přesto se nyní cítím opravdu posvátně. Ano, příteli.

¹⁵⁶ Musím se ztotožnit se vším, co tvrdí tato Bible. A ona má své nároky, a, pokud jsem nebyl postižen touto moderní duchovní ztrátou paměti, pak budu a mohu být, s ní ztotožněn. Pokud ovšem toto popírám, pak trpím duchovní ztrátou paměti; něco se stalo, přijal jsem krédo nebo učení nějaké církve nebo skupiny lidí. „Nejsem schopen to učinit,” jakmile přichází Slovo a ztotožňuje se.

¹⁵⁷ To je důvod, proč Ježíš nebyl poznán. „Ó,” říkají, „nu, tento muž je svatý a náš svatý kněz, náš svatý *ten*.”

¹⁵⁸ A Ježíš řekl: „Jste z vašeho otce ďábla a činíte jeho skutky.”

¹⁵⁹ Víte o tom, že Kain také obětoval dobrou obět? On byl upřímný, postavil oltář, poklekl, uctíval a obětoval obět' a modlil se k Bohu. A pokud Bůh, pokud toto je vše, co od tebe Bůh požaduje, abys patřil k nějaké církvi a měl oltář a platil svoje desátky a chodil do kostela a vedl dobrý život; pokud to je vše, co On požaduje, pak On byl nespravedlivý, když odsoudil Kaina, neboť on učinil totéž. Ano, příteli. Přesně tak.

¹⁶⁰ Ale *náboženství* znamená „přikrytí” a nemůžeš být přikryt skrze svoje vlastní dobré skutky. Je zde pouze jedna věc, kterou Bůh přijme a to je Krev Ježíše Krista. To je jediné přikrytí. Kromě toho, když řekneš: „Ostríhej krédo,” duchovní ztráta paměti! Přesně tak.

¹⁶¹ Všimněte si nyní, oni zapomenuli jejich Slovo. Zapomenuli Bibli. Zapomenuli zaslíbení. Pokoušejí se žít v lesku toho, čím byli metodisté, čím byli baptisté, čím byl někdo jiný. Zde je zaslíbení pro tento den. A Bůh je vyslovuje skrze Své Slovo a znovu dokazuje a dosvědčuje, že je to tak a oni tomu přesto nevěří. Duchovní ztráta paměti. Přesně tak. Úplná, totální ztráta paměti, absolutně, vůbec tomu nevěří.

¹⁶² Jeden francouzský voják. Vyprávěli mi krátký příběh; dříve než ukončíme. Ani jsem si neuvědomil, že už je tak pozdě a mám zde před sebou asi deset stránek poznámek, ke kterým jsem se nedostal; snad to udělám jindy. Dávejte pozor, francouzský voják. Vrátila se hromada vojáků z armády a byli postiženi touto ztrátou paměti. Byla způsobena šokem ve válce. A měli program a oni—oni pozvali lidi, kterým scházeli jejich milovaní, aby je oslovili a pokusili se, pokud to bude možné, tyto chlapce identifikovat. Nebyla už pro ně žádná naděje. Snad jenom jednomu nebo dvěma z nich to došlo. A ty ostatní vzali a chystali se je umístit do sanatoria, kde měli setrvat do konce svého života.

¹⁶³ A jeli ve vlaku úbočím; a zastavili na stanici, dovolili chlapcům jít ven a narovnat si nohy. A strážce vystoupil na úbočí a pozoroval je, neboť kvůli ztrátě paměti, nu, oni—oni je museli sledovat.

¹⁶⁴ A tak tam pozorovali jednoho mladého chlapíka, vystoupil ven a začal koukat na vodní nádrž a potom se zadíval na úbočí. Třel si tváře a pozoroval. A podíval se znovu a uviděl vodní nádrž. Rozhlédl se kolem, na stanici, a začal kráčet. Místo toho aby jej ten strážce zastavil, sledoval jej.

¹⁶⁵ Vystoupil na návrší a šel dolů úzkým chodníčkem, odbočil doprava a vystoupil na další malé návrší, a přišel k malé dřevěnici. Rozhlédl se. Na verandu přišel starý muž s plechovkou v ruce, otevřel náruč a objal jej. Oslovil jej: „Můj synu, věděl jsem, že se vrátíš. Řekli mi, žeš padl, ale já jsem věděl, že se vrátíš.“ A chlapec se vzpamatoval. Ztráta paměti jej opustila. Poznal, kým byl. Poznal, kdo byl jeho otec.

¹⁶⁶ Ó, vojíně kříže, který sis způsobil šok během výcviku, mnoho šoků způsobených denominací a vyznáními víry, proč bys na několik minut nevystoupil kupředu a nerozhlédl se kolem této Bible? Snad ses už jednou procházel kolem a našels svou identitu zde ve Slově, jakožto věřící. Možná jsi Jej neznal. Můžeš se vzpamatovat jako marnotratný syn a najít se. Můžeš najít svou totožnost ve Slově Božím.

¹⁶⁷ Jistého dne, nedávno, někdo řekl: „Ale bratře Branhame, podívej se na nás, letniční, jaké nádherné kostely máme. Nu, my, máme školené kazatele.“

¹⁶⁸ Poslyš, když se muž ožení s ženou, on nedůvěřuje její kráse. Nikoli. Důvěřuje věrnosti jejího slibu, jejímu slovu. Nedůvěřuje její kráse. Důvěřuje její věrnosti.

169 A stejně tak je to se sňatkem Božím, pak nedůvěřuješ nějakým nádherným kostelům, které postavíte, nýbrž zaslíbením, která dal Ježíš Kristus, že: „Včera i dnes tentýž jest i na věky.“ Věříte tomu? [Shromáždění říká: „Amen.“—vyd.]

Skloňme nyní na chvíli své hlavy.

170 Uvažuji dnes večer, v této budově kde sedí lidé, kde se nacházejí muži a ženy, kteří jsou Věční, pro Věčnost spoutaní lidé a víte o tom, že jednoho nebo jiného dne se musíte setkat s Bohem. A uvažuji o tom jestli jste neměli malý náběh této ztráty paměti a měli. . . Byli jste ztotožnění s nesprávnou věcí a chtěli—chtěli byste se dnes večer důkladně prozkoumat a zjistit, že se chcete ztotožnit s Ježíšem Kristem? Chcete zvednout svoje ruce a říci: „Modli se za mne, bratře Branhame, já—já chci být identifikován jakožto opravdový křesťan, opravdový věřící.“ Bůh Tě žehnej. Bůh tě žehnej. Žehnej vás. Ó, ano, všude kolem. Pán Bůh vám žehnej.

171 Někdo na balkoně, říkáš: „Bratře, skutečně věřím, že je to Pravda. Myslím, že jako křesťané už nejsme ti stejní křesťané jako před léty.“

172 Co je to s vámi letniční lidé, přece vaše matky a otcové měli ve zvyku se postavit někam na ulici a bušit na starou tamburínu. A vaše matka, jak ona musela. . . byla unavená a namáhala se s vámi, malými dětmi. Někdy jsi musel jít neoblečený a různě, ale táta a máma byli oddaní věci, vyzdvihnout Krista.

173 Podívejte se, co jste udělali, vy letniční lidé. Před padesáti léty jste vystoupili z organizace. To vás učinilo letničními, oddělili jste se od nevěřícího. „A navrátili jste se jako svine umytá do kaluže svého a pes k vývratku svému,“ navrátili jste se a udělali jste tu stejnou věc, udělali jste ten samý neřád jak ten, který jste opustili. Co se to děje? Duchovní ztráta paměti se zmocnila lidí. Máte nyní svoje vyznání víry a denominační papíry a jdete spolu s těmi ostatními, chcete být spolu s těmi ostatními. Povolili jste vašim ženám, ostříhat si vlasy, líčit se. Vy, vy jim dovolujete to všechno činit, dovolujete všechny tyto nesmysly v—v církvích. Co je to? Duchovní ztráta paměti.

174 Pak, první věc, víte, když Bůh začíná navštěvovat, uprostřed lidu, co se pak děje? Nemůžete to přijmout. Vidíte, onemocněli jste tou ztrátou paměti v takovém rozsahu, vidíte, jediná věc, kterou jste doposud slyšeli. Nepovažujete za správné, že byste měli z těchto vyznání víry na několik minut vykročit a chopit se Bible a přesvědčit se, s čím se má ztotožnit křesťan? „Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří!“

175 Skutky, Petr říká: „Čiňte pokání a pokřti se jeden každý z vás ve Jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha Svatého; Vámt' jest zajisté zaslíbení stalo se a synům vašim, i všechněm, kteříž daleko jsou, kterýchžkoli povolal by Pán Bůh náš.“ Pokud vám řeknou, že to tak není, pak váš pastor

má těžký případ duchovní ztráty paměti. Nemůže sám sebe ztotožnit s touto Církví; nikoli organizací; Církví, mystickým Kristovým tělem.

¹⁷⁶ Nyní je Duch Svatý zde. Je zde za tím účelem, aby učinil přesně to samé, co zaslíbil učinit. Zatímco jste nyní zde a skláníte své hlavy, setrvejte v modlitbě. Nechť promluví sám Duch Svatý. A pozorujte jestli to . . . Každý jeden ví, že je to to zaslíbení, které je pro tento den. Nyní vy, kteří jste v nouzi, dnes večer, vy, mnozí z vás zdvihli svoje ruce. Prve než toto učiníte . . .

¹⁷⁷ Jsem zvědav, zatímco jsme zde a skutečně se modlíme za nemocné, jsem zvědav, jestli jsme s to odmítnout tuto nevíru, tuto denominaci, toto vyznání víry, které vám říká, že tyto věci tak nevypadají, toho, který se vás snaží přesvědčit, že je to od ďábla. Jestliže toto činí: „Nebude jim odpuštěno ani v tomto světě, ani v budoucím.“ Co když je to Pravda? Pomyslete, co když Toto opravdu je, kde potom jste? Vidíte, nemusíte to ani vyslovit; stačí, že tomu věříte ve svém srdci. A zde se nacházejí lidé, kteří tomu věří. Byl jsem zde minulé dva večery a snažně jsem o něco usiloval, prostě, nu, zadržet a ukousnout si jazyk, abych se zdržel a neřekl to na rovinu.

¹⁷⁸ A pamatuj si, příteli, je to mezi tebou a Bohem. Co když se mylíš a ty o tom takto smýšlíš? Víš co se pak stane, nebude ti to nikdy odpuštěno. Duchovní ztráta paměti, půjdeš rovnou do Věčné smrti, nevíry. „Kdo nevěří, již je odsouzen!“

¹⁷⁹ Nyní se modlete za vaše nemoci, řekněte: „Pane Ježíši, Tys zaslíbil. Já . . .“

Snad se zde nacházejí nějakí příchozí, kteří zde ještě nebyli.

¹⁸⁰ Ježíš zaslíbil: „Jak se stalo,“ vezmu toto Písmo, „ve dnech Lotových,“ když se Bůh zjevil v masitém těle; a tito lidé, Abraham, tato vyvolená skupina, tato vyvolaná skupina. A Abramovo jméno bylo změněno na Abraham a potom uviděl Slovo, které se stalo tělem a rozeznalo myšlenky v srdci Sáry.

¹⁸¹ A když přišlo toto Královské Semeno Abrahamovo, co On učinil, a pojmenovali Jej „ďáblem.“

¹⁸² On řekl: „Když přijde Duch Svatý, bude činit ty stejné věci.“ Řekli: „Je zde odpuštění, když Mne takto nazvete, ale když promluvíte proti Duchu Svatému, není zde odpuštění.“

¹⁸³ Nechť On, ve Své moci, sestoupí na toto obecnství lidí, kdekoli se nacházíte, a s pomocí Svého duchovního rozpoznání ukáže, že je Slovem. A proto, jestli se tu nachází někdo trpící ztrátou paměti, že nebude . . . bude bez omluvy, předtím než se uskuteční toto volání k oltáři.

¹⁸⁴ Nechť Pán Bůh bude nápomocen. Nyní skloňte své hlavy a uctivě se modlete.

¹⁸⁵ Vidíte, zde přede mnou sedí žena. Má ruce zdvižené k obličejí. Trpí nemocí páteře. Je taktéž nervózní. Má žaludeční potíže.

Nyní sedí zde přede mnou. A ona dobře ví, že není z této země. Je z města, které se jmenuje Macon. Ano. Věříš, že mi Bůh může říci, kdo jsi? Jsi slečna Ayers. Pokud to souhlasí, zdvihni svou ruku. Jsem vůči tobě cizí. Souhlasí to, že ano? Nyní je tvoje trápení pryč. Ježíš Kristus; ty ses dotkla Jeho roucha. On tě uzdravil. Nyní tomu jenom věř.

¹⁸⁶ Sedí zde vzadu v této budově muž. Hledá křest Duchem Svatým. Touží po křtu v Duchu. Stojí zde přede mnou. On rovněž není odsud. Je z Caroliny, Charlotte. Jmenuje se Lepoe. Věř celým svým srdcem a Bůh tě naplní Duchem Svatým, můj—můj bratře, pokud tomu budeš věřit.

¹⁸⁷ Zde vpravo ode mne, zde se nachází muž a jeho manželka sedí zde vpředu rovnou přede mnou. Je to starý pár, vpravo ode mne. Tato paní má potíže s tlustým střevem. Její manžel je nemocný na srdce. Oni nejsou odsud. Jsou z Tennessee. Pan a paní Thomasovi, pokud věříte celým svým srdcem, zdvihněte své ruce a můžete přijmout své uzdravení. Ježíš Kristus vás uzdravuje. Přesně to On zaslíbil činit. Nikdy v životě jsem tyto lidi neviděl.

Duchovní ztráta paměti!

¹⁸⁸ Ježíš řekl: „Skutky, které já činím i vy činiti budete. Ještě maličko a svět mne více neužrjí, ale vy uzříte Mne; neboť Já,” osobní zájmeno, „budu s vámi, dokonce ve vás, až do skonání světa.” „Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest i na věky”

¹⁸⁹ Nu, mužům a ženám, kteří se zde nacházejí a kteří na něco trpí a nemůžete jednoduše vidět, jakým způsobem. . . Vy, vy chcete věřit, ale nemůžete se do toho nějak dostat a přejete si, abych se za vás modlil, chcete Jej přijmout, zatímco se nacházíte v Jeho přítomnosti, pojd'te a postavte se sem vedle mne a dovolte mi, abych se za vás modlil a vložil na vás ruce. Pokud přijmete nyní, vy kteří tímto způsobem trpíte, duchovní ztrátou paměti, a chcete, aby bylo za vás modleno, abyste byli od toho osvobozeni. Pokud nejste—nejste věřící, ale přejete si, aby bylo za vás modleno, pojd'te a postavte se sem. Bůh ti žehnej, mladý muži. Přijde ještě někdo? Bůh ti žehnej, paní. Přijďte, Bůh ti žehnej mladá paní. Ještě někdo přijde? Přijďte, postavte se sem, právě teď.

¹⁹⁰ Duchovní ztráta paměti, nechtěl bych být tímto raněn. Bože uchovej. Dovol mi, dovol mi zemřít jakoukoli smrtí, ale nikdy mi nedovol zemřít smrtí nevěřícího.

¹⁹¹ Přijďte, přijměte Jej nyní. Přejete si to učinit? Přijďte sem dolů, pojd'te z balkonu, přátelé. Je to jenom několik stupňů sem dolů a může to pro tebe znamenat rozdíl mezi smrtí a Životem.

¹⁹² Pohleďte, nemohu přimět Krista nic učinit. Kristus nemusí učinit nic, kromě jedné věci: On musí dodržet Své Slovo. Musí to učinit, jinak by nebyl Kristem, Bohem. Musí dodržet Svoje Slovo.

193 Nyní si zapamatujte, jestliže si nejste jisti vaší zkušeností, proč by jste neměli přijít nyní sem. Když patříte pouze nějaké denominaci, pokud jste jen letniční vnoučata, Bůh nemá žádná vnoučata. On má pouze syny a dcery, nikoli však vnuky a vnučky. Vidíte? Bůh toto nemá. On má pouze syny a dcery a vy víte, že tím nejste.

194 Snad jsi mluvil v jazycích, mohl jsi tancovat, mohl jsi *toto* všechno činit. To je naprosto v pořádku, proti tomu nic nenamítám. Ale pokud stále setráváš v duchovní ztrátě paměti přijď sem nyní, přijď sem a postav se sem. Modleme se nyní za to. Co na to řeknete? Člene církve, pouze—pouze formální člene církve. Proč bys sem neměl přijít a zbavit se toho nyní.

195 Chtěl bych opouštět Birmingham u vědomí, že jednou, až nastanou Soudy a budu se muset před vás postavit . . . Pamatujte, budu se muset s vámi ještě potkat. Pokud se s vámi nesetkám ještě zde na tom, pak se s vámi setkám před Soudem a budu se muset zodpovídat za to, co jsem dnes večer řekl.

196 Slyšte nyní. Čiňte pokání, přátelé! Čiňte pokání, vyjděte z toho. Vyjděte odsud. Přijďte nyní.

197 To by mělo přimět každou ostríhanou ženu v této zemi, nebo na tomto místě, přijít nyní sem. To souhlasí. To, to znamená, že se ti nedostalo dost milosti opravdu vyznat: „Já—já—já—já chci, já chci, aby mi narostly vlasy, bratře Branhame. To by mělo . . . Já musím . . . Nu, nemám dost milosti, abych to mohl učinit.”

Proč, vždyť říkáš: „Má to vůbec s tím co dělat?”

198 Nedávno ke mně přišel jeden opravdu velký kazatel a řekl: „Chtěl bych na tebe položit ruce, bratře Branhame.” Řekl: „Všichni tě považují za proroka.”

Řekl jsem: „Nikdy jsem neřekl, že jsem prorok.”

199 On řekl: „Ale lidé tě za něj považují. A ty se vždycky ženeš za těmito ženami za to, že chodí v šortkách,” a—a, ó, byl to letniční muž. A řekl: „Za to, že nosí šortky a stríhají si vlasy a věci.” Řekl: „To není tvoje starost.”

Řekl jsem: „Čí starost to tedy je?”

200 On řekl: „Tito lidé, proč neučíš tyto ženy, jak mají mít tyto veliké duchovní dary a pomáhat lidem, místo toho, aby ses pokoušel . . . Řekl: „Oni tě mají v úctě, důvěřují tomu, co řekneš.” Řekl: „Proč jim neřekneš, jak mohou získat veliké dary, aby mohli pomáhat lidem, místo toho, abys je vždycky tupil?”

201 Řekl jsem: „Jak je mohu učít algebru, jestliže se ještě nenaučili abecedu?” Vidíte? Vidíte?

202 Musíte začít od základu, čiňte pokání, jinak zahynete! Nyní můžete vyhovět vy sami, čiňte pokání nebo zahynete! Ježíš Kristus zde Sám sebe důkladně projevoval večer co večer. A toto

je večer, který jsme věnovali otázce spasení. Jste vzdáleni pouze několik kroků a mám spoustu času, abych počkal.

203 Pamatuj si Birminghame, tvoje krev není více na mně. Jsem nevinný. A jestliže opravdu máš Ducha Svatého, máš nyní příležitost přijít. A pokud trpíš nějakým druhem církevnictví, které způsobilo, že máš duchovní ztrátu paměti, proč bys nyní nepřišel? Ježíš přináší uzdravení. Nechceš přijít?

204 Někteří lidé nyní opustili balkony. Čekal jsem, abych viděl, kde se nacházejí, buď odešli pryč nebo přicházejí k oltáři. Vy tam dole, přijďte sem. To je správné. Vy, kteří jste zde, přijďte a postavte se sem kolem oltáře a řekněte: „Už jsem s tím skoncoval.“ Ano, ony přicházejí sem, dvě dámy. Je to skvělé.

205 Přijďte nyní rovnou sem. Je to pouze několik kroků. A tyto kroky mohou znamenat osvobození.

206 Nu, pohleďte, chtěl bych se vás na něco zeptat. Co kdyby přišel dnes večer? „Ó,” řeknete, „On nepřichází.” Nevím, jestli On přichází nebo ne. Toto je poslední znamení. Pamatuje, TAK PRAVÍ PÁN! Už jste mě někdy slyšeli toto říci, aniž by se to zakládalo na pravdě? Pozorujete poslední znamení. Je to dle Písma. Viděli jste svoje poslední znamení, letniční. Nesplette si to nyní s tím, co On zaslíbil Izraeli po Vytržení; to nepatří vám. Vy jste pak vyřízení. Vidíte? Váš den je nyní. Vaše znamení je nyní. Váš čas je nyní. Neodmítněte to. Nečiňte to. Raději pojd'te. Věřte mi, že jsem Božím služebníkem? Pamatuje.

207 Birminghame, nepotkal jsem ještě přívětivější lidi. Jste nejpřívětivější lidé, jaké jsem si přál ve svém životě potkat, ale je vám zapotřebí probuzení. Umíráte. Trpíte duchovní ztrátou paměti. Umíráte. Nečiňte to. Obživte to, co máte. Pozdvihněte to znovu, rychle, než přijde Ježíš.

208 V pořádku, zatímco oni . . . Ještě přicházejí. Dovolte jim přicházet, dokud nedostaneme všechny, které sem Pán volá. Přijďte nyní.

209 Zbavte se této ztráty paměti. Veliký Lékař je nyní zde, aby to uzdravil, aby to z vás sňal. On dokázal, že je zde. Kolik z vás se s tím ztotožní zdvihnutím své ruky a řekne: „Já tomu opravdu věřím”? A On řekl, že pokud . . . Vidíte? On je nyní zde. Vidíte? Vidíte? Věřte.

210 A kolik z vás ví, že vám říkám pravdu, že umíráte a potřebujete probuzení? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Vidíte? To je pravda.

211 Jste přívětiví lidé. Nelze najít lepší. Není zde lepší úder srdce, než pod těmi jižanskými košilemi. To je pravdivé, správné lidé! Ale, národe, raději se probud', pospěš si! [Bratr Branham klepe třikrát na kazatelnu]. Může se to stát v hodině, kterou nepředpokládáte. Nemusí se to stát; nevím.

212 Ale, pamatujte, dostává se vám posledního varování a proto utíkejte, dokud máte čas utíkat. Přijďte nyní. Dokud oni ještě přicházejí, chtěl bych vyčkat, neboť zde může. . . Jedna duše má hodnotu desetitisíců světů. A dokud lidé přicházejí k přesvědčení. . .

213 Přál bych si vidět, jak toto propukne do velikého, obrovského probuzení, které napraví každou zdejší církev; jestliže ze sebe setřesete všechny vaše rozdíly a odstraníte všechnu sobeckost a přijmete Ducha Svatého. Potvrdili jste, že tomu věříte. Potvrdili jste, že tomu věříte a když to přichází, aby se to projevilo, pak se vyhýbáte jeden druhému. Proč bychom neměli spojit naše srdce s Božím Slovem a věřit, že ono je Pravda. Ale co. Budete umírat, umírat a nořit se do Laodiceje. Přesně, jak to On zaslíbil, tak to bude. Nechete nyní přijít? Nyní je tento den, nyní je tento příhodný čas. Pozorujte, co se Duch Svatý chystá učinit.

214 Přál bych si nyní, aby všichni zde přítomní kazatelé, kteří máte zájem o tyto lidi přišli a modlili se spolu se mnou. Přijďte sem, všichni kazatelé, kteří mají zájem o tyto lidi. Přijďte, postavte se kolem, vejděte mezi tyto lidi, necht' je to kazatel nebo osobní pracovník, dobrý osobní pracovník, žena, která se chce nyní postavit mezi tyto ženy. Budu věřit celým svým srdcem, že Duch Svatý právě nyní sestupuje na toto místo a právě se identifikuje mezi těmito lidmi.

215 Dovolte mi, abych tyto lidi, kteří jsou zde, nejprve poučil, nu, přátelé ať jste tu za jakýmkoli účelem, On to ví. Mohu vám to dokázat, vezmu jednoho za druhým, přivedu vás sem na toto pódium a nezůstane ani jedna věc, kterou On neozřejmí. Toto se dělo od doby, kdy jsem byl malým chlapcem. Ohledně tohoto daru nejsou žádné otázky. Otázkou však zůstává, zda to můžeš přijmout? Věříš tomu? On je nyní zde. Nu, pokud On je zde, je zde pouze jedna věc, On dodržuje Svě Slovo. Pak můžeš věřit, že jsi přijal a obdržel to a můžeš vstát a říci: „Pane Bože, jsem tu proto, abych To přijal,” a můžeš zde setrvat, dokud se to nestane.

216 Buddy Robinson jednou řekl, když se nacházel na obilném poli. Řekl: „Pane, jestliže mi nedáš Ducha Svatého, až se vrátíš nalezněš zde ležící hromadu kostí.” On byl smrtelně žádostiv. A ty neobdržíš od Boha nic, dokud nebudeš dostatečně zoufalý.

217 Nu, všimli jste si dnešní žně, všimli jste si, co jsme dnes učinili? Ve skutečnosti je v nás Bůh v takovém rozsahu, že jsme přišli na pódium a říkáme: „Ano, snad by bylo lepší, abych přišel.” Toto je nyní celosvětová zkušenost. „Ano, raději půjdu a postavím se.” Řekni: „Nu, nu, nevím. Zde jsem, vid’.” Hm! Jaké je to místo! Nehoří zde žádný plamen. Není zde žádné zanícení, není zde žádné „chopte se Toho!” A, jako evangelistu, mne to smrtelně zraňuje, když vidím Boží lid v takovém stavu. Měli bychom planout ohněm.

218 Ale, vidíte, co to znamená? Je to přesně, co jsem vám řekl. Zjevení 3: „Jsi vlažný. A,” On řekl, „jelikož jsi vlažný, vyvrhnu tě z úst Svých.” Souhlasí to? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Přesně to On řekl. A jestliže to řekl, pak to také učiní. A proto nebudme v tomto davu.

219 Nacházíte se zde, nuzní. Buď To dostaneme nebo zemřeme, rovnou zde. To je pravda. Buď Toto dostaneme nebo zemřeme.

220 Nu, můj drahý bratře, sestro, kdybych mohl sestoupit a pomoci ti něco učinit, určitě bych to udělal. Nu, skrze dar ti mohu říci, proč jsi zde. Mohu ti říci proč, skrze Ducha Svatého, skrze Božího Ducha, říci tobě, proč jsi sem přišel, čeho ses dopustil, jaká bude budoucnost nebo něco na tento způsob; ale to se o tyto věci nepostará. Musíš To sám přijmout. To musíš být ty!

221 Jste nyní připraveni? Zdvihněte své ruce a řekněte: „Jsem připraven. Jsem hotov zde přímo zemřít.” Nesnaž se to učinit, dokud to tak nemíníš. „Jsem hotov zemřít rovnou zde nebo obdržet od Boha to, v čem mám nouzi.” Amen. Jste opravdu připraveni? [Shromáždění jásá a říká? „Amen.”—vyd.]

222 Nechť se tedy posluchačstvo všude postaví. Nyní spolu, spolu, spojme se nyní spolu. Modleme se. A nechť . . . Vy, kazatelé jděte nyní k těmto lidem zde, ke každému jednomu a budete nyní reprezentovat Kristovy ruce.

223 Vy, kteří toužíte po Duchu Svatém, vy kteří toužíte po této zkušenosti, nikoli po nějakém emocionálním zanícení; vy kteří toužíte po Duchu Svatém, po Životě, zárodku Života ve vás. A chcete se zbavit této ztráty paměti, která působí, že se nemůžete sami identifikovat; nevíte, na čem stojíte, nevíte, co jste zač; zbavte se toho právě nyní! Je zde pro tebe nové Narození, opravdové, ryzí, nové Narození.

224 Vložme nyní naše ruce na tyto lidi. Nechť jeden každý zdvihne svoje ruce a modlí se jednohlasně.

225 Nebeský Otče, ve Jménu Pána Ježíše, dej Pane, aby ve Jménu Ježíše Krista, aby Duch Svatý sestoupil dnešního večera, tohoto sobotního večera, aby Duch Svatý sestoupil jak přicházející prudký vítr. Nechť tito lidé jsou pokřtěni v Duchu Svatém. Nechť je Oheň a Moc Boží neopouští. Pokud zde budou ráno, nechť setrvají, setrvají dokud nesestoupí Duch Svatý.

226 To je ono! To je to! Zde to máme. [Bratr Branham klepe pětkrát na kazatelnu—vyd.] To přichází Duch Svatý. [Bratr Branham s někým mluví, zatímco odchází z kazatelny: „Udělal jsem to, udělal.] To je . . . Věřte tomu, nyní! Přijměte to! Buďte naplnění Jeho . . . [Shromáždění setrvává na modlitbě a jásá.]

DUCHOVNÍ ZTRÁTA PAMĚTI CZH64-0411
(Spiritual Amnesia)

Toto kázání bylo proneseno bratrem Williamem Marrionem Branhamem v sobotu večer, 11. dubna 1964, v National Guard Armory posluchárně v Birmingham, Alabama, U.S.A., bylo vzato z magnetofonové nahrávky a zde nezkráceně vytištěno a je šířeno bezplatně Voice Of God Recordings.

CZECH

©1997 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org